

سبک مصرف

بازار کفش تبریز فقط جنس ایرانی می‌فروشد

یاشاسین کفش آذربایجان

■ مهدی ارجمند

فاصله تهران تا تبریز را با هواپیما در کمتر از یک ساعت طی می‌کنیم اما از فرودگاه تبریز تا بازار این شهر با ماشین بیشتر از یک ساعت طول می‌کشد.

اینجا تبریز است، شهر اولین‌ها. اینجا در تبریز و در بازارهای مختلف این شهر کمتر جنس خارجی می‌توان یافت و در برخی بازارها مثل بازار کفش فروش‌های تبریز هر چه آنچه می‌بینیم کالای تولید داخل است و بس.

تبریز قدمتی تاریخی دارد، یکی از شهرهای بزرگ ایران با مردمانی

■ **کفش خارجی یعنی توهین!**

اینجا تبریز است، شهر اولین‌ها دیار، مردمانی خونگرم و مهمان‌نواز که نام خود را در تاریخ ماندگار کرده‌اند و این روزها نیز به پشتوانه سابقه تاریخی و تمدنی خود و

با بهره‌گیری از توان و تخصص جوانان و تولیدکنندگان داخلی توانسته است در بازارهای‌های مختلف از جمله بازار کفش با تولید کالای صددرصد ایرانی ضمن بی‌نیازی از واردات کالاهای خارجی زمینه اشتغال و درآمدزایی برای هزاران جوان و هزاران خانوار را فراهم‌کنند.

تبریز با آن آب و هوای دوست‌داشتنی و فضاهای تاریخی و جاذبه‌ای زیبای گردشگری، از ظرفیت‌های بسیار خوبی در حوزه صنایع دستی نیز برخوردار است که توجه به این هنر صنعت می‌تواند راهکار مهمی برای رفع مشکل اشتغال و ایجاد یک درآمد مناسب برای جوانان و خانوارها در شهرها و استان‌های مختلف باشد.

کافی است در بازار تبریز سراغ یک جفت کفش خارجی را بگیری آن وقت مثل اینکه به آنها توهینی کرده باشی با اخم فروشنده‌گان روبه‌رو می‌شوی که کفش خارجی چرا؟! در تبریز بهترین کفش‌های دنیا را داریم. کفش چرم اصل تبریز، آن وقت چرا کفش خارجی؟ کفش‌ها در این بازار به بازار تبریز می‌رسیم. بازاری بعد از حدود یک ساعت و عبور از خیابان‌های مختلف تبریز به بازار تبریز می‌رسیم. بازاری بزرگ و سنتی که بسیار هم زیباست. بازار است که شهرتش جهانی است و در سال ۱۳۸۹ در فهرست یونسکو ثبت جهانی شد و اکنون محلی برای فعالیت تولیدکنندگان و فروشنده‌گان کالای ایرانی است.

کافی است در بازار تبریز سراغ یک جفت کفش خارجی را بگیری آن وقت مثل اینکه به آنها توهینی کرده باشی

با اخم فروشنده‌گان روبه‌رو می‌شوی

سبک زندگی

سبک زندگی ۸۸۹۸۴۷۱

مردمان تبریز اینقدر خونگرم هستند که سه‌هر مغازه‌ای که می‌رویم با چای و نقل و شیرین‌جات سنتی تبریز پذیرایی می‌شویم. وقتی می‌گویم برای تهیه‌گزارش درباره کالای ایران آمده‌ام استقبال می‌کنند. یکی از فروشنده‌ها که در بازار موسسید کرده است، می‌گوید: خوب جایی کفش‌های ایرانی و تولید خودمان است

مردمان تبریز اینقدر خونگرم هستند که سه‌هر مغازه‌ای که می‌رویم با چای و نقل و شیرین‌جات سنتی تبریز پذیرایی می‌شویم. وقتی می‌گویم برای تهیه‌گزارش درباره کالای ایران آمده‌ام استقبال می‌کنند. یکی از فروشنده‌ها که در بازار موسسید کرده است، می‌گوید: خوب جایی کفش‌های ایرانی و تولید خودمان است.

خونگرم و مهمان‌نواز، لهجه‌ای دوست‌داشتنی و آداب و رسومی زیبا و ماندگار، شهر اولین‌ها و حقیقتا یکی از زیباترین شهرهای ایران است و جاذبه‌های گردشگری این شهر در کنار آثار فرهنگی – تاریخی آن زیبایی دوچندانی به کلانشهر تبریز بخشیده است. این منطقه با سابقه تاریخی و تمدنی که دارد همواره در طول تاریخ و در برهه‌های مختلف در مقاطع حساس نقش آفرینی کرده است. دیار ستارخان و باقرخان این روزها هم دوباره در مقطعی حساس نقش حساسی را بر عهده گرفته است و هم‌قرار است مثل غزل‌های شهریار بدرخشد و جاودانه شود. تبریز که از سال‌ها قبل به همت مرمانش

■ **فروش جنس خارجی، ممنوع!**

مردمان تبریز اینقدر خونگرم هستند که به هر مغازه‌ای که می‌رویم با چای و نقل و شیرین‌جات سنتی تبریز پذیرایی می‌شویم. وقتی می‌گویم برای تهیه‌گزارش درباره کالای ایران آمده‌ام استقبال می‌کنند. یکی از فروشنده‌ها که در بازار موسسید کرده است، می‌گوید: خوب جایی آمده‌ای بیاجان. اینجا هرچه هست کفش‌های ایرانی و تولید خودمان است. اصلا اجازه نمی‌دهیم کسی بخواهد در بازار ایران جنس خارجی بفروشد.

حاج نایب بیش از ۵۵ سال است که در بازار مشغول به فعالیت است یعنی از سن ۱۵ سالگی که کارش را در این بازار سنتی و زیبا با شگردی و پادویی آغاز کرده تاکنون که بیش از ۴۵ سال است برای خودش مغازه دارد.

او می‌گوید: تبریز در حوزه کفش‌دارای ظرفیت‌ها و استعدادهای زیادی است. از قدیم کفش چرم تبریز زیانزد خاص و عام است. اینجا در کارگاه‌های مختلف کفاشی جوانانی

■ **کفش خارجی نداریم، لطفاً سؤال نفرمایید**

به قسمت دیگری از بازار تبریز می‌روم. اینجا در سرتاسر بازار و در فروشگاه‌های مختلف تا چشم کار می‌کند، کفش‌های چرمی وجود دارد؛ کفش‌هایی در سایزهای مختلف و طرح‌ها و مدل‌های گوناگون، اینجا اگر سراغ کفش‌هایی غیر از کفش‌های ایرانی را بگیری، انگار توهین بزرگی به فروشنده‌ها کرده‌ای.

روی شیشه برخی فروشگاه‌ها نوشته است «کفش خارجی نداریم لطفاً سؤال نفرمایید.» بیشترشان هم نوشته‌اند «با افتخار فقط جنس ایرانی می‌فروشیم». این نوشته‌ها در سرتاسر مغازه‌های این بازار به چشم می‌خورد. کفش‌های چرمی تبریز اینجا مشتری‌های خوبی هم دارد. چه خود تبریزی‌ها و چه گردشگرانی که به این شهر می‌آیند همه طالب کفش‌های چرمی تبریز هستند.

محمد یکی از کسبه جوان بازار تبریز است که اعتقاد دارد هیچ کفشی در دنیا کیفیت و زیبایی کفش چرم

او می‌گوید: از قدیم در این بازار عمده کفش‌هایی که به فروش می‌رسید اجناس تولید داخل بود با این حال از چند سال پیش و در یک حرکت زیبا و مردمی و با تشکیل یک کمپین در این بازار فقط کفش ایرانی و کفش‌های تولید

■ **رونق بازار با کمپین «ایرانی بخر»**

مهران نیز یکی دیگر از فروشنده‌گان بازار کفش تبریز است که به جمع کمپین فروش کفش ایرانی پیوسته است و همواره از این کمپین حمایت و آن را تبلیغ می‌کند. فروشگاه او تقریباً در دل بازار است و یک فروشگاه بزرگ است. دور تا دور مغازه کفش‌های چرم و کفش‌های دست‌دوز چیده شده است. مغازه‌اش حسابی شلوغ است و چند فروشنده و همکار دارد که به درخواست‌های متعدد مشتری‌ها جواب می‌دهند.

مهران می‌گوید: خوشبختانه این کمپین و این عزم جدی و وحدت همگانی فروشنده‌ها و تولیدکنندگان کفش تبریزی کار خودش را کرده است و در این بازار فقط و فقط کفش ایرانی به فروش می‌رسد آن هم با افتخار و بعد به نوشته بزرگ پشت شیشه مغازه‌اش اشاره می‌کند.

او می‌افزاید: خیلی برای ما ناراحت‌کننده بود که چند سال

هستند که با پشتکار و غیرت کفش‌های زیبای تولید می‌کنند و خوشبختانه بازاری‌ها و فروشنده‌گان تبریزی نیز در یک وحدت مثال زنی و همت ستودنی فقط و فقط کفش ایرانی می‌فروشند.

حاج نایب می‌افزاید: وقتی خودمان می‌توانیم بهترین کفش‌ها را تولید کنیم چرا کفش‌های خارجی بفروشیم. این خیانت به تولیدکنندگان، فروشنده‌گان و مردم است که کفش‌هایی را در بازار تبریز می‌فروشیم که وارداتی و خارجی است. اصلا چرا باید چنین کفشی وارد کنیم وقتی خودمان بهترین کارگاه‌ها و کارخانه‌های تولید کفش را داریم.

این کاسب پیشکسوت در بازار تبریز می‌افزاید: از قدیم من یاد هستم، حتی از ۵۰ سال پیش و شاید قبل از آن، اینجا در بازار تبریز همگن معمولاً کالای ایرانی به فروش می‌رسند و از جنس خارجی خبری نیست. این روزها واقعا نیاز داریم به حمایت از کالای ایرانی و باید کالاهایی تولید کنیم و به فروش برسانیم که برای جوانان و تولیدکنندگان خودمان درآمدزایی و اشتغال داشته باشد.

خود تبریز به فروش می‌رسد. اینجا هیچ کسی حق ندارد حتی یک جفت کفش خارجی بفروشد.

او مهم‌ترین علت تشکیل این کمپین را حمایت از تولید داخل، توجه به اشتغال و درآمدزایی تولیدکنندگان تبریزی و ترویج فرهنگ مصرف کالای داخلی عنوان می‌کند. او می‌افزاید: خوشبختانه با راه‌اندازی این کمپین حالا همه کفش ایرانی می‌خرند اینجا کسی جرئت ندارد از کفش خارجی حرف بزند. از وقتی این کمپین راه‌اندازی شده است خوشبختانه شاهد این هستیم که بازار رونق گرفته و حتی باعث شده سایر شهرهای استان آذربایجان شرقی هم به این کمپین پیوندند و شنیده‌ایم که در بازار کفش تهران نیز برخی‌ها به این کمپین پیوسته‌اند. اگر همه دست به دست هم دهیم آن وقت بازار تولید داخلی رونق می‌گیرد. محمد در ادامه می‌گوید: وقتی خودمان می‌توانیم بهترین کفش‌ها را تولید کنیم و به فروش برسانیم چرا باید کفش خارجی در این بازار به فروش برسد. آیا واقعا کفش خارجی بهتر است؟ قطعاً اینطور نیست. در هیچ‌کجای دنیا شما کفشی با کیفیت کفش چرم تبریز با کفش دست‌دوز ایرانی پیدا نمی‌کنید. همین حالا خیلی از کشور‌های مختلف حتی کشور‌های اروپایی به دنبال کفش ایرانی و چرم اصل تبریز هستند. آن وقت این درست است که ما خودمان کفش‌های بی‌کیفیت چینی را در بازار به فروش برسانیم.

پیش‌گاهی اوقات مجبور بودیم بهترین و زیباترین کفش‌های تولید داخل را که از چرم زیبای تبریزی تولید شده بود به عنوان کفش ترکیه به مشتری‌ها بفروشیم اما این روزها دیگر نیازی به این کار نیست و با افتخار کفش ایرانی می‌فروشیم.

او می‌گوید: اگر این کمپین راه‌اندازی نمی‌شد شاید همین مقدار رونق بازار هم دیگر وجود نداشت. بازار حساسی را راکد شده بود و کم‌کم داشت به سمت ورشکستگی می‌رفت که خوشبختانه این کمپین و همت و همدلی باعث نجات بازار شد و اگر چه اکنون صددرصد وضعیت بازار مطلوب نیست اما اگر این همدلی نبود ورشکست می‌شدیم.

در موقع خروج از بازار باز هم نوشته پشت شیشه یکی دیگر از مغازه‌های کفش‌فروشی را می‌خوانم: «با افتخار، جنس ایرانی می‌فروشیم». حس خوبی از خواندن این نوشته دارم. با خود می‌گویم «یاشاسین! زنده باد» کفش آذربایجان» و حس شیرین ایرانی بودن سراپای وجودم را فرا می‌گیرد.

نگاه

آیا از ماجرای قیطان لباس مرحوم آیت‌الله مرعشی نجفی درس عبرت می‌گیریم؟

از تحریم دکمه خارجی تا جولان پورشه در خیابان‌های شهر

■ حسین گل‌محمدی

استفاده از کالاهای خارجی در حالی به یک ارزش در جامعه تبدیل شده است که استفاده از این نوع کالاهای هیچ‌گونه سنگینی با فرهنگ و سبک زندگی ایرانی –اسلامی ندارد.

در حالی که کشور ما به لطف استعداد‌های جوان تولید انواع کالاهای و محصولات دارای ظرفیت‌های فراوانی است اما متأسفانه تب استفاده از کالاهای بیگانه و برندهای خارجی باعث شده تا شاهد تعطیلی و ورشکستگی بعضی از کارگاه‌ها و کارخانه‌های تولیدی و در نتیجه بیکار شدن تعداد زیادی از جوانان باشیم.

در حالی است که ظرفیت‌های فراوانی در کشور وجود دارد و با توجه به این ظرفیت‌ها می‌توان کالاهایی را تولید کرد که حتی مردم سایر کشورها نیز به دنبال آن هستند، با این حال هنوز هم برای برخی از افراد، هر چه همسا به غاز است و به دنبال خرید و مصرف کالاهای و محصولات خارجی هستند.

ایرانی از کیفیت، دوام، اصالت و زیبایی کمتری نیز برخوردار است.

از همان ۲۰۰ سال پیش که زمزمه ورود این نوع از البسه و پوشاک به ایران شنیده می‌شد، برخی علما و مراجع تقلید با هوشیاری به مقابله با ورود این نوع البسه پرداختند چراکه با ورود البسه و پارچه‌های خارجی علاوه بر اینکه بیم آن می‌رفت رفته رفته پارچه‌های خارجی جای پارچه‌های زیبای تولید داخل را بگیرد، این نوع البسه انتقال‌دهنده سبک زندگی غرب به ایران نیز بود، موضوعی که به هیچ وجه به مذاق علما خوش نمی‌آمد و از طرق مختلف به مقابله با آن پرداختند. در این میان راهکار عملی و استفاده نکردن از اجناس خارجی از جمله پوشاک و البسه غربی حتی به اندازه یک دکمه، یکی از راهکار‌های بود که علما و مراجع تقلید در دههای گذشته آن را به ما آموختند.

در این میان شاید خاطره استفاده نکردن آیت‌الله‌العظمی مرعشی‌نجفی از البسه خارجی هیچ تازگی نداشته باشد. توجیه قابل تأمل باشد. خاطره‌ای که از زبان حجت‌الاسلام والمسلمین سید محمود مرعشی‌نجفی فرزند مرحوم آیت‌الله‌العظمی مرعشی نجفی ذکر شده است.

فرزند آن مرحوم در بیان این خاطره گفته است: هیچ وقت لباس خارجی به تن نمی‌کرد و از خیاط می‌خواست که با پارچه‌های تولید داخل برایش لباس بدوزد. آن موقع در ایران دکمه تولید نمی‌شد و خیاط از دکمه خارجی استفاده کرده

تولیدکنندگان پارچه در دنیاست و صنعت نساجی ایران جزو بهترین صنایع نساجی در دنیا محسوب می‌شود، محصولات تولیدی این صنعت از زیبایی و کیفیت بالایی برخوردار هستند اما همچنان شاهد ورود و مصرف البسه خارجی و پارچه‌های بی‌کیفیت از برخی کشورها مانند چین هستیم که تنها دلیل آن می‌تواند سودجویی برخی از واردکنندگان کلان از مجاز و غیرمجاز باشد. وقتی تاریخ پارچه و لباس را در ایران بررسی می‌کنیم، قدمت آن به هزاران سال پیش می‌رسد و از قرن‌ها پیش ایرانیان در تولید انواع پارچه و البسه زبانزد بودند و همواره یکی از بهترین تولیدکنندگان پارچه و لباس در دنیا محسوب می‌شدند. از حدود ۲۰۰ سال پیش که پای فرنگی‌ها به ایران بیشتر از گذشته باز شد، نشانه‌هایی از ورود پارچه‌های خارجی که خود انتقال‌دهنده فرهنگ غرب در پوشاک بود در ایران مشاهده شد و رفته رفته این نوع از پوشاک و البسه جای خود را به پارچه‌ها و البسه با کیفیت ایرانی داد و تا امروز که در برخی

از فروشگاه‌های بزرگ در قفسه‌های مختلف چشممان به انواع پارچه‌های خارجی می‌افتد، این روند ادامه دارد؛ پارچه‌هایی که ورود و مصرف آنها منجر به بیکار شدن تعداد زیادی از جوانان ایرانی می‌شود و از طرفی نسبت به پارچه و البسه

توجه عالم بزرگی مانند

آیت‌الله‌العظمی مرعشی‌نجفی به استفاده نکردن از کالای خارجی حتی به اندازه یک دکمه در لباس می‌تواند الگوی عملی مناسبی برای همه ما در استفاده نکردن از کالاهای خارجی باشد